

[Justitsministeren.]

bestemmende for, hvilket Lands materielle Retsregler der skal bestemme Arvingers og Legatarers Rettigheder. Men netop fordi Reglerne herom er forskellige, navnlig mellem de vestlige og de østlige Staters Love, er det fundet rettest, at Statsborgerforholdet kan kræves lagt til Grund, hvor endnu ikke 5 Aar er forløbet siden Bosættelsen.

Hvad angaar Skiftets Sted, Fremgangsmaaden ved Skiftet, det, vi kalder Behandlingen af Boet, og Lovreglerne derom samt om Kreditorernes Krav paa Arvingerne, lægges Domicilprincippet ubetinget til Grund. Endvidere er der Anledning til at fremhæve Reglerne i Artikel 21 om Værnetinget i Arvesager o. lign. Disse Regler indfører den Skiftets Enhed, som praktiske Grunde saa stærkt tilsiger. Man undgaar ved Konventionen de Vanskeligheder, som ellers kan opstaa, f. Eks. hvor en i Danmark bosat svensk Statsborger dør, efterladende sig Ejendele baade i Sverige og i Danmark. Hvad der findes i Danmark, skiftes nu her og efter dansk Ret. Hvad der findes i Sverige, skiftes maaske ifølge Nationalitetsprincippet i Sverige og efter svensk Ret, som, navnlig med Hensyn til den legale Arverets Udstrækning, Tvangsarv og uskiftet Bo, har helt andre Regler end vore. Der bliver paa den Maade to Skifter og ikke eet som efter Konventionen.

Det samlede Skifte kan desuden lette en kommende Ordning til Undgaaelse af en dobbelt Arvebeskatning, som nu kan eller maa blive en Følge af de gældende Regler i Landene.

I Modsætning til, hvad der gælder de tre tidligere vedtagne Konventioner om Underholdsbidrag, Domme og Konkurs, men i større Overensstemmelse med Konventionen om Ægteskab m. m., er Dødsbo-konventionen indskrænket til kun at angaa Tilfælde, hvor Arveladeren var Statsborger i en af de fem nordiske Stater. Hvis f. Eks. en tysk Statsborger, som er bosat i Danmark, efterlader sig Ejendele i flere af de nordiske Lande, falder Tilfældet uden for Konventionen. Grunden til den nævnte Begrænsning er den, at Finland og Sverige ikke vel kan tiltræde en Konvention, hvis Ordning vilde kunne hindre eller vanskeliggøre Indgaaelsen af Konventioner med Stater, som i deres international-privatretlige Regler om Arv og Dødsboskifte bygger paa Nationalitetsprincippet.

Med Hensyn til de nærmere Bestemmelser i Konventionen, der er trykt som Bilag til Lovforslaget, skal jeg henvise til

Bemærkningerne i Lovforslaget og til den af den danske Kommission afgivne Betænkning, som er omdelt til Tingets Medlemmer. Konventionen er underskrevet i København den 19. November 1934.

I Tilslutning til det nævnte Lovforslag skal jeg tillade mig at anbefale Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916, hvorefter der foreslaas nogle nye Regler om Afgørelse af Tvistigheder under Skifte og Konkurs. Medens det tidligere har været Regelen, at alle Tvistigheder under Konkursbehandlingen afgjordes ved Kendelse, foreslaas det nu, at Tvistigheder angaaende anmeldte Fordringer og fremsatte Krav skal afgøres ved Dom.

Forslaget er umiddelbart foranlediget ved Bestemmelsen i § 28 i den afsluttede Konvention om Arv og Dødsboskifte, hvorved det er fastsat, at Bestemmelserne om Anerkendelse og Fuldbyrkelse af Domme og Forlig i Konventionen af 16. Marts 1932, jfr. Bekendtgørelse Nr. 177 af 10. Maj 1933, ogsaa skal finde Anvendelse paa Domme og Forlig, der afgør Tvistigheder om Ret til Arv eller Legat, om en efterlevende Ægtefælles Rettigheder og om Ansvar for en Arveladers Gæld, saafremt den afdøde var Statsborger i en af Staterne og var bosat i en af dem.

Saafernt der ikke foretages Ændringer i den danske Lovgivning, vil der være Fare for, at saadanne Afgørelser af Tvistigheder under Skiftebehandling her i Landet ikke bliver anerkendt i de andre nordiske Lande, medens Afgørelser truffet i disse Lande maa anerkendes i det Omfang, hvori Konventionen hjemler det.

Da Afgørelsen træffes af den almindelige Underrettsdommer, om end i hans Egenskab af Skifteforvalter, og da Sagens Behandling er den samme, som gælder for Underretssager, foreligger der ingen Grund til at opretholde den fra ældre Ret stammende Ordning, at saadanne Skiftretsafgørelser sker ved Kendelse.

Jeg tillader mig at anbefale de af mig her omtalte Forslag til det høje Tings Velvilje. De er i det andet høje Ting vedtaget, saaledes som de er forelagt dér, uændrede og enstemmigt, og kommer saaledes vel anbefalede til det høje Folketing.

Hartvig Frisch: Jeg vil gerne ganske kort paa mit Partis Vegne anbefale, at vi ved hurtig Behandling gennemfører disse Lovforslag. Jeg har ikke tilstrækkelig juridisk Sagkundskab til, at jeg i nogen Detail vil kunne gaa ind i en Behandling af dem, men det fremgaar af Lovforslagene